

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 8. Leges contra Donatistas latæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. jam in pulveres redactum, ubi animi
A. C. 406. pos, & cum morte luctans jacuit.
 pauper illic transiens, cum alvi nec-
 tas eum subsistere coegisset, subito o-
 poris humani aspectu exhorruit; vo-
 uxorem, lucernam habentem, quæ p-
 pter honestatem aliquot passus abe-
 Tum cognoscit jacentem Episcopum
 uxore operam jungente in domum su-
 detulit; sive eum Misericordia, sive
 celli spes moverit, volens eum Catholici
 vel vivum vel mortuum reddere.

Maximianus hoc modo morti erepta
 & cura diligenter adhibita sanatus in
 liam, & Honorii Imperatoris Aulam
 latus est, ubi Servum Tubursicanum
 venit, & quosdam alios, paria fac-
 a Donatistis passos. Hic sine vitæ pe-
 culo ad suos redire non licebat. Præ-
 mis Maximiani fors omnes movebat
 quippe occisus credebatur, & profecti-
 cicatrices immanes, quas in corpore re-
 rebat, demonstrabant, non sine causa mo-
 tuis fuisse annumeratum. Hujus rei fa-
 ma mare transvolaverat, omnesque Ci-
 cumcellionum, & Donatistarum crudeli-
 tati non sine horrore indignabantur.

§. VIII.

Leges contra Donatistas latae.

L. 38. Cod. Th. de Har. Itaque Imperator Honorius Edictum de-
 tum Ravennæ, quam urbem in Sedem
 Regiam

Regiam elegerat, pridie Idus Febr. Stili-
cone, & Anthemio Consulibus, id est, duo-
decima Febr. an. 405. promulgari iussit
in hunc modum: *Ultra jam non audian-
tur nomina Manichæorum, & Donatista-
rum, quos hodieque furere ad nos delatum
est. Una ubique sit Religio nempe Catho-
lica. (*) Si quis Cæremonas prohibitas
adhibeat, pœnas Legibus præcedentibus, &
Lege nuper a Nobis lata statutas non effu-
giet. Si populus turmatim alicubi con-
venerit, Seditionis Auctor gravius punie-
tur. Hoc Edictum Lex Concordiæ ap-
pellatum, quod ad omnes Populos in Ca-
tholica Religione uniendos tenderet. (**)*
Eadem die editum est Rescriptum proli-
xum, directum ad Adrianum Præfectum
Prætorio Italiæ, cujus Jurisdictio in Afri-
cam extendebatur. In eo prohibebatur,
ne

Sæculum V.
A. C. 406.

L. 4. Cod.
Theod. de
sanct. Bapt.
iter. L. 5.
eod.

(*) Hic Protestans Loco vocis: *Catholique*,
posuit: *die rechtgläubige Kirche*. forte, ut argu-
mentum eluderet, solam Catholicam semper fuisse
orthodoxam. pag. 107.

(**) Ecce! iterum Protestans eadem pag. cum
ponere debuisset: *ad uniendos in Religione Ca-
tholica omnes populos*, pro voce Catholica po-
suit: *zu einer Religion*. quantum lectores hujus
versionis etiam Protestantes decipiuntur! Sed
Bonum! quod nemo ignoret, solas illas Eccle-
sias, quæ cum Romana communicabant, per XV.
Sæcula dictas fuisse Catholicas & Orthodoxas.

Sæculum V.
A.C. 406.

L. I. Cod.
Th. de Relig.

Aug. ad Bo-
nif. ep. 185.
al. 50. c. 7.
n. 25. ep. 93.
ad Vincent.
al. 48. c. 5.
n. 18. c. 13.
n. 12.

Donatistæ.

ne quis hominem rebaptizaret, ad
pœna, ut rebaptizantium Bona, &
locus, in quo id Sacrilegii fuisset ad
sum, Fisco addicerentur, Judices, qui
gem hanc exequi neglexissent, viginti
brarum auri mulctam pendere cogen-
tur. Paulo post hæc, scilicet quinta
tiii ejusdem anni dato speciatim Rescriptum
ad Diotimum Africæ Proconsulem jubet
est, in sua Provincia Edictum Concortium
12. Febr. datum promulgare.

Ergo Legatis Concilii Carthaginensis
in Aula Imperatoris Honorii adven-
tus, cum res ita se haberet, nihil ex-
quod ultra peterent. His Legibus
Africam delatis multi Donatistæ ad
Matris Ecclesiæ redierunt, illi præ-
qui jam diu Catholici esse cupiebant,
opportunitatem quærebant occasionem, quæ
furiosorum quorundam manus, & Pro-
pinquorum iram effugerent. Alios
ingressu veræ Ecclesiæ deterrebant
lumnia, quibus audiendis adsueverant,
& de quorum veritate vel falsitate quædam

(*) Similibus mendaciis, & calumniis, &
nos honorem, soli Deo debitum, Creaturæ ex-
bere, aut multa docere, quibus Sacra Scriptu-
ra refragatur, multa millia innocentium animarum
inter Protestantes, qui in veritatem non in-
quirunt, vel inquirere non possunt, seducuntur
& a vera Religione avertuntur.

diu vixissent, nunquam fuissent solliciti, nisi intentata a Legibus poenae inquirere coegissent. Multi in errore permangebant Patrum suorum errore seducti, & nunquam Hæresis suæ originem scrutati fuerant, ubi vero hæc serio pependere coeperunt, cum in sua Religione nihil invenirent dignum, cur tantas poenas sustinerent, facillime adducti sunt, ut Catholici fierent. Istorum Auctoritatem & exemplum multi alii secuti sunt, quibus ob ruditatem facultas non erat iudicandi, an Donatistarum vel Catholicorum causa melior esset. Igitur populis turmatim ad Matrem Ecclesiam revertentibus, quos summa lætitia recipiebat, tantum pervicacissimi in errore perseverarunt, atque etiam ex his aliqui, cum primo sensum suum dissimulantes Catholicorum Communionem fuissent amplexi, deinde ipsa Orthodoxorum consuetudine, & percepta Doctrina conversi sunt.

Sæculum V.
A.C. 406.

c. 3.

Interim eodem anno 405. decimo Kalendarum Sept. id est, 23. Aug. Concilium Carthagine celebratum, in quo decretum, ut datis epistolis omnes Iudices Provinciarum Africae rogarentur, ea quæ in Edicto Reconciliationis jubebantur, executioni mandare, quod in sola urbe Carthaginensi factum fuerat, atque ut duo Clerici Ecclesiæ Carthaginensis ad Regiam

Cod. Can.
n. 94.

Sæculum V. Regiam cum Episcoporum Litteris m
A.C. 406. terentur, qui totius Africæ Nomine Ca
 tias Imperatori agerent, quod Donatist
 extirpasset. In hoc etiam Concilio re
 tatae sunt epistolæ S. Innocentii Pa
 quibus monebat, ne Episcopi levibus
 causis mare trajicerent. Id ipsum de
 de a Concilio sub finem ejusdem

L. 39. Cod. 405. seu octava Dec. præceptura.
Theod. derum aliud Rescriptum Imperatoris
Hæret.; Diotimum Africæ Proconsulem datu

quo pœnas in Donatistas decretas ex
 jubebatur; idque Legationis a Concilio
 illius anni missæ effectus fuisse creditur.
 Brevi post hæc tempore S. Augustinus
 scripsit contra Donatistam Laicum Gema
 maticum, cui nomen Cresconius; is
 in librum S. Augustini contra initium
 stolæ Petiliani incidisset, Responsum
 pferat, ad ipsum S. Augustinum
 etum. S. Augustinus editis tribus Libris
 respondit, tumque advertens, solum
 gumentum ab eorum Schismate inter
 Maximianum, & Primianum petitu
 nibus, quæ objiciebant, diluendis suffico
 re, scripsit etiam Librum quartum. Pri
 mo Eloquentiæ, & Dialecticæ usum con
 tra Calumnias Cresconii tuetur, dice
 tis, has Artes a Christianis non esse ab
 hibendas. S. Augustinus probat Eloquen
 tiæ, & Dialecticæ vim illis, qui verita
 tem defendunt, non esse pertimescenda

dam. Licitum esse, illos, qui falluntur, ^{Sæculum V.} arguere, imo & aggredi, & vehementer ^{A.C. 406.} increpare, prout Charitas postulaverit. Hæc Apostolorum & ipsius Jesu Christi exemplis firmat.

§. IX.

Arsacii obitus. Atticus Episcopus Constantinopolitanus.

Arsacius Senex non ultra sexdecim Men- ^{Pall. p. 94.} ses Sedem Constantinopolitanam tenuit, atque exacto vitæ anno octogesimo primo undecima Nov. Stilicone & ^{Socr. VI.} Anthemio Consulibus nempe anno 405. ^{c. 20.} e vivis abiit. Sedes Defuncti aliquamdiu propter eam ambientium artes vacavit. Tandem anno sequenti 406. Arcadio sexto & Anicio Probo Consulibus, ^{Sup. XXI.} quarto post Arsacii obitum Mense, id est, ^{S. 39.} circa decimam Martii Atticus Presbyter Episcopus electus est. Is Sebaſte in Armenia natus, juvenis vitam Monasticam duxerat, habueratque Magistros Eustathii Sebaſteni Discipulos, qui Hæresin Macedonianorum sequebantur, cum autem ad virilem pervenisset ætatem ad Ecclesiam Catholicam rediit. Non multæ litteræ, sed maturi judicii vis eum commendabat. Rebus gerendis erat aptissimus, si- ^{Soz. VII.} ve quid occulte machinari, sive fortuna ^{c. 27.} cœptis adversante pedem retrahere vellet. ^{Hist. Eccles. Tom. V.} D d let.